

Nr 414.

Av herr **Skoglund** i Umeå **m. fl.**, *angående inrättande av en statlig försöksanstalt på trädgårdsodlingens område.*

Under de senaste åren har trädgårdsodlingen i Norrland gått starkt framåt. Inte minst gäller detta Västerbottens län. Ur försörjnings- och utkomstsynpunkt är det emellertid angeläget, att verksamheten kan ytterligare utvidgas och differentieras. För den norrländska befolkningen, framför allt på landsbygden, är det nämligen ett livsvillkor, att nya inkomstkällor kunna skapas. Under tidigare år stodo sådana att finna i arbetet i skogarna och vid flottlederna och vägarna. För framtiden lära dock dessa arbeten bli av mindre omfattning. Överavverkningen de senaste åren har gått så hårt åt skogsbeståndet, och på vägbyggandets område har också det mesta redan tagits ut. För landsbygdsbefolkningen i Norrland, enkannerligen övre Norrland, är det sålunda en trängande angelägenhet att skaffa sig ersättning för de inkomstillfällen, som på detta sätt gått förlorade. Fisket lär i det fallet kunna erbjuda vissa möjligheter, för så vitt fiskodlingsverksamheten kan utbyggas i tillräcklig och avsedd omfattning. Även på andra områden stå vissa möjligheter till buds, vilka därför måste planläggas och utnyttjas.

Frågan är emellertid om inte det mesta dock står att vinna genom en mer intensifierad och differentierad jordbruksdrift och trädgårdsodling. För att vinna ett sådant syfte lär det emellertid vara erforderligt, att man också tar växtförädlingsverksamheten i sin tjänst. Så sker ju för övrigt redan, inte endast i södra och mellersta Sverige, utan också i Norrland, där verksamheten dock kommit i gång åtskilligt senare än i övriga delar av landet. På trädgårdsodlingens område — för att nu hålla oss till detta — förekommer sålunda en viss försöksverksamhet vid trädgårdsskolan i Söråker i Västernorrlands län, där en försöksstation under "statens trädgårdsförsök" varit förlagd sedan 1938. Till följd av lokala och andra omständigheter sker emellertid försöksverksamheten där i en något begränsad omfattning. Ett sådant förhållande verkar givetvis hämmande på arbetet samtidigt som det begränsar möjligheterna till större och mer omfattande resultat. Till detta kommer vidare, att anstalten i fråga är belägen alltför långt från det egentliga övre Norrland för att dess trädgårdsodlare skola få tillräcklig nytta av dess verksamhet. Ur den synpunkten är det sålunda av betydelse, att en försöksanstalt på trädgårdsodlingens område kan komma till stånd även inom något av de båda nordligaste länen. Genom en dylik åtgärd skulle man vinna icke endast en utvidgning av den nuvarande verksamheten utan också — i vad det gäller en anstalt för övre Norrland — att försöken finge utföras inom ett klimatområde och under förutsättningar i övrigt som i mycket likna dem varunder de uppdragna

växterna senare skola odlas. Att ett sådant förhållande skulle komma att verka stimulerande på försöksverksamheten och därigenom också bidra till ytterst goda resultat, lär väl av ingen kunna bestridas. Av detta följer i sin tur att den ifrågasatta verksamheten skulle komma att få den allra största betydelse för trädgårdsodlingen i övre Norrland och dess utövare. Från deras sida har också vid ett och annat tillfälle uttalats önskemål om att en statlig försöksverksamhet av detta slag måtte förläggas till denna del av Norrland. Under alla förhållanden är den föreliggande frågan av den vikt och betydelse, att den lämpligen bör göras till föremål för en närmare omprövning från statsmakternas sida.

Under hänvisning till det anförda få vi därför anhålla,

att riksdagen ville besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning och förslag rörande en statlig försöksanstalt på trädgårdsodlingens område, förlagd till något av de båda nordligaste länen.

Stockholm i januari 1944.

J. O. Gavelin.

D. B. Blombäck.

Gösta Skoglund.

Lars E. Andersson,
Hedensbyn.

Andreas Nilsson.

Uddo R. Jacobson.

O. E. Sandberg.